

קונטרס דעת תורה השמר לך "פענ" חלק ג' מספר אבן מקיר תזעק

אור הזוהר 515 ★ כסלו תשע"ד

חלק א

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

בעזהש"ת

קונטרס

דעת תורה השמר לך פענ

חלק ג' מספר אבן מקיר תזעק: מכתבי פסק דין מכל גדולי ישראל על הפירצה הנוראה להפך סדר השחיטה בלונדון, ממה שמקובל אצלנו מדור דור, ואשר פירצה זו גרמה לכפות ידי השוחטים בשאר מדינות אירופא ובארץ ישראל, להנהיג לעבור על חמשה הלכות שחיטה שהם הלכה למשה מסיני

על הפירצה הנוראה להפך סדר השחיטה בלונדון, ממה שמקובל אצלנו מדור דור, ואשר פירצה זו גרמה לכפות ידי השוחטים בשאר מדינות אירופא ובארץ ישראל, להנהיג ג"כ השחיטה באופן שצריכים לעבור על חמשה הלכות שחיטה ח"ו, שהם הלכה למשה מסיני

אחרי גמר ספרי "אבן מקיר תזעק" חלק א' וספרי "זוהבת כאשר צויתך" שהוא חלק ב' מספרי "אבן מקיר תזעק", הגיע לידי תכריך מכתבים מגדולי הרבנים, וממשרדים ממשלתיים, וממה שהופיע בעתונים בא"י ובחו"ל, אודות השחיטה באירופא.

המכתבים הללו משקפים נאמנה השתלשלות מערכת הריסת יסודי השחיטה הנהוגה בישראל מדור דור, ולהכבה לשחיטת נבילות ומריפות.

הו"ל בחמלת ה' עלי בזכות אבותי ורבותי הק' זי"ע

הק' שלום יודא גראם

רב דקהל "מגן שאול" ד"האלמין"

ור"מ בישיבה וכולל "בית ישעיהו" "מכון להוראה בשחיתות ובדיקות" בעהמח"ס: **אכילת בשר הלכה למעשה** (בענין כשרות הבשר בארה"ב) **גידולי יהודה** (על הלכות ציצית). **שו"ת זבחי צדק** (הלכות שו"ב). **מדריך לכשרות** (מ"ח חלקים) **מדריך לצניעות** (ה"ח). **מנחת יהודה** (חומר איסור חלב עכו"ם ו"סימילאק"). **מזוזת שלום** (הלכות מזוזה ה"ח). **נפש ישעיהו** (על כשרות המאכלים, י"ג חלקים). **קדושת ישראל** (הלכות יחוד). **קובץ ספרים בעניני כשרות** (מ"ב חלקים) **קובץ ספרים על שחיטה וניקור** (ק"ח חלקים). **שמירת המצות כהלכתן** (כ"ג חלקים). ושאר ספרים.

ברוקלין נ"י ★ שנת תשנ"ח

ספר מספר 205 כמנין הר, רמז לחמשה ה' שחיטה שהם הלכה למשה מסיני

הקדמה

יתענגו הישרים וישמחו ה'תמימים א'שר ד'ברי נ'אמנים י'חפזון, א'ף ה'מה י'ברכו ה' בראותם תעלומות חכמה נסתרת ונשגבה מאוד, אשר היו נעלמים ונסתרים מעיני כל עד היום הזה, ובדורותינו האלו שאנחנו רואים שהתורה הקדושה ומצוותי' ויסודותי' מונחת בקרן זוית, אין דורש ואין מבקש, ונתקיים בנו מאמר הגמרא (סוטה מ"ט) אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, וכמבואר בספה"ק שזה יה' חורבן הדור ההוא של עקבתא דמשיחא, שכל אחד יאמר שאין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, וממילא לא ירצו לעשות פעלים לחזק בדקי התורה ולהחזיר עטרה ליושנה, וכל אחד יסמוך על חברו, ועי"ז נעשה כקדירה דבי שותפי דלא קרירי ולא חמימי (עירובין דף ד'), וכל זה בא לנו כי יוצר עמל עלי חוק, הוא עול הפרנסה וגודל הטירדות שמונחים על שכמינו לכלכל את בני ביתינו המוטלים עלינו, היפוך ממה שה' בדור הקודם שהקהילות היו מפרנסין את הרב, וכל רב שלומד תורה ושמוטל עליו לתקן את הקהילה מונח ראשו ורובו בעול הפרנסה, וזה מפריע לו לקיים מצות תוכחה כראוי, להוכיח את אנשי עדתו ושאר בני אדם להטות לבבם שילכו בדרך הטוב והישר.

אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, יכול להיות גם עצת היצה"ר

וזו היא הסיבה שפורקים מעליהם את עול הציבור ומטילים הכל על הקב"ה, באמרם אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ונמצא דגם זה הוא מעצת היצה"ר. ובין כך ובין כך הדברים מגיעים עד כדי כך שיכולים לאכול נבילות וטריפות רח"ל במלוא מובן המלה, ואע"פ שרוב הרבנים צועקים בצעקות נוראות שהשחיטה הנהוגה כיום אינה כשרה, ועוברים על כל חמשה הלכות שחיטה בשאט נפש, ובעוה"ר ירדו עד לעומקא דתהומא רבה שעוברים בשאט נפש על חמשה הלכות שחיטה, וסומכים על היתרים רעועים של כל אחד אשר מקלו יגיד לו (עיי' שולחן ערוך יורה דעה סימן י"ז), וכל ההיתר נסמך על משענת קנה רצוף.

אפילו בין המון עם ועמי הארצים לא האכילו לבני - ביתם מה שאוכלים היום

ובעוה"ר ירדו אחרנית בימינו אלה, ועלה הכורת ונפרצו פירצות נוראות בקדושת וכשרות המאכלים, שלא עלה על לב אדם מעולם לעבור בשאט נפש על חמשה הלכות שחיטה ולסמוך על הכשירים והיתרים רעועים, שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך. נלך קצת אחרנית, נסתכל בחזרה על דורינו, על החורבן האיום והנורא, עד כמה היו נזהרים בקדושת המאכלים בקהילות הקדושות באירופא שנחרבו בעוה"ר (עיי' שו"ת דברי חיים יורה דעה סימן ז') ולא אתרמי אפילו בין המון עם ועמי הארצים מי שיאכל או יאכיל לבני ביתו מאכלים כאלו, והשגיחו על כשרות בכלל ובפרט על כשרות הבשר, והפרישו את עצמם מצ"ט שערי היתר כדי שלא לנגוע בשער אחד משערי איסור.

חותמת ההכשר אינה אלא להשקיט המצפון - הגם שיודעים שזה יכול להיות נבילות וטריפות ובעוה"ר בימינו אלה רבו המתירים והמקילים והמון עם במרוגע נפשם יספיק להם בהמצאם עליהם איזה חותמת נרשם עליו בכתב אשורית כשר למהדרין מן המהדרין ויאכלו ענוים וישבעו, ואף שלא ידעו למי החותמת ולפי הפתילים, אבל יודעים היטב שהבשר אינו כשר, ומ"מ הם סומכים על הכשר הזה, ויודעים שהמכשלה נורא ואיום, בהסתמכם על משענת קנה רצוף של איזה הכשר בעלמא, ומשתמשים רק לכסות עינים ולהטות דעת עצמם, על אף שיודעים שהרבנים המכשירים אין יודעים בין ימינם לשמאלם, וכדי בזיון וקצף, ואם עיני שכל לך בין תבין את אשר לפניך, ושמת סכין בלועך אם בעל נפש אתה (עי' בספר מסילת ישרים פרק י"א).

האם לונדון צריכה בדיקה?

א. והנה במבט ראשון בודאי יתמהו חלק מן הקוראים, איך זה שהולכים לכתוב על מצב השחיטה בלונדון? כל אחד חושב לעצמו, שבודאי בקבוץ יראים כ"כ גדול כפי שיש בלונדון, נמצאים שם רבנים מובהקים שוחטים המוחזקים ליראי ד', אז לשם מה כל הרעש והמולה ולגלות פצעים ישנים.

המצב לא משתפר אלא הולך ונפרץ

ב. דוקא בשל כך, אמנם חייבים להעיר את תשומת לב הצבור, שהמצב שונה בתכלית, לא רק שהמצב לא השתנה לטובה, רק אדרבא, במשך הזמן הכל הולך ומחמיר בשטח פרוץ זה של השחיטה.

אין להשוות מכשולי כשרות שאר המוצרים לחומר מכשולי השחיטה!

ג. אל תשכחו, רבותי! שהעצם המרכזי, היסודי, של כל מערכת הכשרות זו השחיטה, כל מיני מכשולים של כשרות אצל המוצרים הרגילים אין להשוותם כלל מבחינת החומרא לשחיטה, היכן שיכולות להיות ח"ו נבילות וטריפות במלוא מובן המלה.

קיום כלל ישראל תלוי בכשרות השחיטה!

ד. כידוע איסור אכילת נבילות וטריפות הוא מהאיסורים החמורים ביותר, שכל הקיום של כלל ישראל תלוי בו, כפי שהאדמו"ר הקדוש מצאנז זי"ע העיד בספרו שו"ת ד"ח סי' ז'.

רחמו על ילדיכם, ח"ו לא לאבדם!

ה. גם יודעים דברות קדשו של הגה"ק ר' הלל קאלאמייער זצ"ל (שו"ת בית הלל סי' מ"ח אות ט') וז"ל: שתדעו שהעבירה של נבילות וטריפות מאוד חמור הרבה יותר מעבירות אחרות וכו', והחכמים אומרים שהעון שבנים מתים ע"י מחלות רח"ל באים בגלל זה שאוכלים מאכלות אסורות, ולכן תרחמו על ילדיכם ואל תאבדו אותם ח"ו וכו' עכלה"ק.

עונש מאכלות אסורות כעבודה זרה - ונענשים לעולם רח"ל!

ו. מובא בזוהר הקדוש (פ' שמיי) שמאכלות אסורות זה ממש כאילו שהוא היה עובד עבודה זרה ונענשים לעולם רח"ל, ואף פעם אין זוכים לעוה"ב וכו'.

גם אצל השחיטות בחוגים מהודרים ביותר יכול להיות מכשולים רבים, כולל: גסות דקות ועופות

ו. מכשולים רבים קורים בעת השחיטה, אפי' אצל השחיטות המהודרות ביותר, ללא הבדל איזה חוג שהוא, גם בשחיטת גסות וגם בשחיטת עופות.

רבנים ועסקנים יראי השם מלונדון פנו אלינו לפרסם המתרחש שם למעשה

בענין השחיטה בלונדון, פנו אלי רבנים ועסקנים ויראים מעיר הבירה לונדון לצאת בראש כל חוצות ולפרסם המתרחש שם בנוגע לכשרות הבשר.

מעולם היתה השחיטה מלאה מכשולים וקלקולים משוחטים וקצבים מושחתים

למעשה אין כל חדש תחת השמש, כאשר עיני הקורא תחזינה מישרים דמעולם היתה השחיטה מלאה מכשולים וקלקולים משוחטים קלים והקצבים

(א) ונציעה כאן שאלות גלויות ששאלו להרב פאדווא, בקיצור ממכתבים ששלחו לו, חבל שרק התחילו ולא גמרו את העבודה, והלא אמרו חז"ל "אין המצוה נקראת אלא על מי שגומרה".

בס"ד

וועד העסקנים החרדים דקהילות החרדיות בלונדון שאלות גלויות להרב פאדווא שליט"א

בענין השחיטה הנדרשת ע"י חברת "צער בעלי חיים"

היות והרב פאדווא כתב במכתבו שמי שרוצה להעיר בעניני השחיטה יבא אליו וישמע דבריו, ע"כ יצאנו באלו שאלות גלויות לעיני כל, אולי יודה על האמת.

א. לפי מה שסיפרו השוחטים, רואים שמה שכותב הרב פאדווא בענין השחיטה בלונדון הוא היפך האמת.

ב. איך התייר לשחוט בבאקס, בטענה שרבינו הקדוש מסאטמאר צללה"ה ביקר בבית המטבחים, ועל סמך זה הוא מתיר שחיטה זו, הרי ידוע שרביה"ק מסאטמאר מעולם לא ביקר בבית המטבחים בארה"ב ולא נתן הכשר על שום בשר שהוא.

ואמרו ז"ל מילתא דעבידא לגלויי לא משקרי אינשי, וגם את זה רוצים להכחיש???

ג. כתה"ר כותב במכתבו ז"ל: ואם יש ביד מי שהוא דבר מה להעיר בזה יבא אלי ואשמע את דבריו.

ד. שאלתנו: אם אמת הדבר שכת"ר רוצה לשמוע מה יש בפי הבריות, למה כשהשו"ב"ם שלו אומרים וכותבים כי בשחיטה הזאת עוברים על כל הה' הלכות שחיטה, האם אין זה די להפסיק השחיטה הזאת, כשרוצים לשמוע?

ה. אם רבני כדתיא זועקים וכותבים הרבה מכתבים בכתב ידם וחותמים ומבקשים בתחנונים שלא להכניס "הבאקס הפען" לשנות משחיטה הנהוגה עד היום הזה, מפני שבשחיטה הזאת יאכלו נבילות וטריפות במלוא מובן המלה, למה אינו משים לב לזה?

האם לזאת יקרא רוצה לשמוע?

ו. כולם יודעים ומודים שאופן השחיטה בבאקס ופען הוא נבילות וטריפות, ורק כתה"ר היחידי העומד על כך בתוקף (נגד כל הרבנים והשוחטים, חוץ משו"ב אחד שלו, שותפו של עמלק) להאכיל לישראל נו"ט.

ז. אנו שואלים: עד מתי תאכילו את עם ישראל בלונדון בנבילות וטריפות???

והנה אחז"ל במשנה אבות והוי דן את כל האדם לכף זכות. והזכות היחידי שיכולים ללמד על מעכת"ר בהיתר הזה הוא רק, שכתה"ר מקבל טובת הנאה גדולה מאוד לו ולבניו ולחתניו שזה מאפיל הדעת הנכון, לראות ולהבחין האמת. ומפני זה צועק יאכלו

המקולקלים התופסים רח"ל את כל כלל ישראל בגרונם, וכולם נמשכו אחריהם כצאן לטבח, עד שהרבנים תפסו שהאכילו טריפות רבות בשנים.

כל הרבנים יצאו נגד הצער בעלי חיים, שכוונתם לעקור כשרות השחיטה

אבל כעת אין אנו מדברים ממכשולים שמתרמים בעניני השחיטה, אנו מדברים מלעקור רח"ל כל הה' הלכות שחיטה, כאשר עיני הקורא תראינה בחיבור הזה אשר כל הרבנים יצאו נגד הצער בעלי חיים שרצו ורוצים לעקור את כל כשרות השחיטה משנים קדמוניות ועל כן הנהיגו אנשי ה"צער בעלי חיים" השחיטה הזאת.

[אשרי חלקו, של הרב הגאון רבי שמחה בונם ליבערמאן אשר מסר נפשו שלא לעקור ה' הלכות שחיטה שהם הלכה למשה מסיני, ראה בהערה* אחד

ענווים וישבעו, ואינו משים לב לדברי הרבנים הגאונים והצדיקים מכל העולם שכותבים לו בתחנונים שלא יהפוך השחיטה לנבילות וטריפות.

תודה לא-ל שלא אלמן ישראל, ועוד נמצאים רבנים חרדים בלונדון, שעדיין אינם משוחדים ומוחים נגד חילול שם שמים שלא להכשל באכילת איסורים, ושלא לחדש דברים חדשים, שבזה יעברו על ה' הלכות שחיטה, שהוא הלכה למשה מסיני.

איך יכולים לסמוך על רב שהוא מכשיל הרבים בנבילות וטריפות בשאט נפש במזיד?

האם זה נקרא רב?

אחבנ"י צריכים לדעת אחת ולתמיד כי לא אנשי "הצער בעלי חיים" אשמים, כלל וכלל לא. רק הרב פאדווא אשם בזה, בההיתר שהוא נותן על השחיטה הזו.

סוף דבר:

אחר שישבנו (רבנים מנהיגי קהילות ועסקנים) יומם ולילה באנו למסקנה:

1. שכל איש אשר רגליו עמדו על הר סיני, ואשר בוער בקרבו עדיין ניצוץ של יראת שמים, יפריש עצמו ובני ביתו מאכילת הבשר "כדתיא" אשר כל כשרותו אינו אלא סילוף וזיוף, וסמיית עיניים, כאשר כל הרבנים חוץ מהרב פאדווא מודים וצועקים על אי כשרותה.

אין לנו ברירה אחרת, אך ורק להפרד מקהילת "כדתיא" ולעשות קהלה עצמאית

2. אין לנו ברירה אחרת, אך ורק להפרד מקהילת "כדתיא" ולעשות קהלה עצמאית מרבנים ובעלי בתים החרדים לדבר ה' ותורתו הקדושה. זאת תהי' תחילת ההצלה, וזה עוד יציץ ויפרח פירות ופרי פירות, ויחיש הגו"צ בב"א.

ועד העסקנים החרדים דקהילות החרדיות בלונדון

[הערת המחבר: במה שנכתב באות ב' אודות ביקור רביה"ק מסאטמאר בבית מטבחים ושהתיר שחיטה באופן כזה, כדאי להזכיר כאן מה שאמר מרן ז"ל בעצמו על מה שאמר ר' יוחנן בן זכאי טרם פטירתו (ברכות כ"ז ע"ב) ואינו יודע באיזו דרך מוליכין אותי. דתמוה, וכי לא ידע ריב"ז בעצמו שהוא צדיק ושמוליכין אותו לחיי העולם הבא, הלא ידע איניש בנפשי. אלא שכוונת ריב"ז היתה שכל זמן שהי' בחיים חיותו, אם הי' שומע איזה מימרא משמ"י שבאמת לא אמרה, הי' יכול להכחיש את המימרא שלא אמר כן מעולם, אולם לאחר פטירתו אפשר שיהיו כמה מסלפים שיסלפו את דבריו ויאמרו משמ"י מה שלא אמר מעולם, ומכך הי' מתיירא טרם פטירתו, ולכן אמר "איני יודע באיזה דרך מוליכין אותי", פי' שתלמידיו מוליכין את דבריו לכאן ולכאן כפי הנראה להם, ומשום זה אמר כן, עכתודה"ק.

ובעוה"ר ראו כן במציאות, שהיו מרמים גם את מרן מסאטמאר ואמרו בשמו אודות השחיטה שמועות שונות שלא אמרם מעולם, כדי לרמות את אחב"י הקונים בשר, שיסברו כאילו הרבי מסאטמאר או התאחדות הרבנים נותנים הכשר על הבשר של וויינשטאק, וכידוע כל זה.

דעת תורה

רוח הקודש גלוי' הופיע בבית מדרשו של כ"ק מרן האדמו"ר מסאטמאר זי"ע

ובאמת הופיעה רוח הקודש בבית מדרשו של מרן הגה"ק מסאטמאר זצ"ל בעצמו, שהרגיש בדבר שיתכן שיהיו בני אדם שיאמרו גם בשמו דברים שלא אמרם מעודו, וכמו שכתב בעצמו בספר דברי יואל (פרשת ברכה, דף ר"ע) וזה לשונו: אולם הא דלא בשמים הוא ושאינ הנביא רשאי לחדש דבר מעתה הוא יסוד ושורש כל התורה כולה, דאי לאו הכי אין כאן תורה כלל, דהרי כבר הי' לעולמים כמ"ש במסכת שבת קט"ז ע"ב... ואפשר יעשה אותות ומופתים ע"י תחבולות וכישוף ונביא ישמע אליך עשה כן, ושבתי צבי תר"ו (תיפח רוחו ונפשו) אמר שנתהפכו המצות ונעשה מעשין לאוין ומלאוין עשין, ואפילו אם לא נאמין כן בכללות התורה מ"מ אין שום מצוה שנשאר במתכונתה כל אחד יאמר חלמתי חלום שחלב זה אסור וזה מותר, וזה יאמר כך וזה כך ותפוג תורה, ע"כ כללא כ"ל הקב"ה שאין הנביא רשאי לחדש שום מצוה מהישנות, עכ"ל"ק.

(וראה בספרי מדרך לכשרות [חלק ל"ג] דברי יואל על כשרות המאכלים, שכתב כמו כן על ענין השחיטה והכשרות בארצות הברית, עיי"ש).

פוק חזי עיניו הקדושים של הרבי מסאטמאר זי"ע המאירים למרחוק, וכאשר רצה לתת משל למה שיארע באחרית הימים להחליף מצוות התורה נקט חלב. וגם בזה לא קאמר שיעמוד נביא ויאמר הותר חלב לגמרי, אלא שחלב זה אסור וחלב האחר מותר ממש כעין המאורע בימינו.

ונבאר קצת את דברי מרן הגה"ק מסאטמאר הנ"ל בפרשת ברכה, שכתב דלא בשמים הוא ושאינ הנביא רשאי לחדש דבר מעתה והוא ושורש כל התורה כולה דאי לאו הכי אין כאן תורה כלל וכו', ונקט בלשונו דוקא חלב זה אסור וזה מותר, דכאן בארה"ב רבו המכשלות של החלב ודם, וראו בחוש איך שהכשילו את הרבנים ורימו אותם, דבאמת כמה אנשים תמהו כמה תמייהות:

בירור שגם רבנים יכולים לטעות - ורבים יכולים להכשל שמונה שאלות ותשובות בענין:

(א) איך יתכן שרבנים יטעו לומר על חלב שהוא שומן כשר.
(ב) ממה נפשך, אם הרב נאמן על שאר איסורי תורה, למה אינו נאמן בענין חלב.

(ג) הכי צריכין לחוש למה שיש מערערין כי יש חֶלֶב, כל שאיננו בקי בענין.

(ד) הכי באפשרי שחלק ניכר מכלל ישראל יכשלו באכילת איסור חמור כ"כ שעונוש בכרת.

(ה) האם יש היתר למי שבקי ברוע המצב לאחוז בפלך השתיקה ולהיות בשב ואל תעשה.

(ו) האם רשאין הרבנים המכשירין להעלים עיניהם מן הערעור שלא תפגם כבודם.

(ז) למה באמת תצא תקלה זאת מיד גדולים ורבנים.

(ח) למה יארע כזאת שציבור גדול ורחב יכשל בחלב?

ובאמת כל השאלות האלה נוגעות לשערוריית השחיטה בלאנדאן ג"כ, איך יתכן שרב גדול כמו הרב פאדוה יתיר שחיטה כזו? וכעת נשיב על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון.

(א) בנוגע לשאלתינו איך יתכן שרבנים יטעו?

- הנה דבר זה מפורש בקרא (ויקרא ד') ואם מעיני העדה נעשתה לשגגה, ופירשו חז"ל (עיין רש"י) הכוונה כי נעלם מסנהדרין שהם עיני העדה, והא לך דברי חז"ל מפורשים בהוריות הורו בית דין לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה וכו', ומבואר שם להלן דף ג: דחייבין בית דין להביא חטאת על שגגת הוראתן.

ומבואר ברמב"ם (הלכות שגגות פרק י"ב, י"ג) דמיירי בבית דין הגדול שהוא הסנהדרין שישבו בלשכת הגזית (אשר עליהם הכתוב אומר לא תסורו מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל), ומיירי ג"כ ששגגו כולם בהוראה זו והורו להקל.

וזה לשון הרמב"ם שם: "כל דבר שחייבין על שגגתו חטאת קבועה אם שגגו בית דין הגדול בהוראה והורו להתירו ושגגו העם בהוראתן ועשו העם... ואחר כך נודע לבית דין שטעו הרי בית דין חייבין להביא קרבן חטאת על שגגתן בהוראה ואע"פ שלא עשו הן בעצמן מעשה, שאין משגיחין על מעשה בית דין כלל בין עשו בין לא עשו אלא על הוראתן בלבד", עכ"ל.

ולהלן שם (פרק י"ג הלכה א') וזה לשונו: "וכן אם הורו וידע אחד מהן שטעו ואמר להם טועין אתם ורבו עליו המתירין הרי בית דין פטורין... שנאמר ואם כל עדת ישראל ישגו, עד שישגו כל הסנהדרין" עכ"ל.

ומבואר להדיא (הוריות ב' ע"א) בגמרא דמיירי גם בהוראת חלב להיתר, וז"ל הש"ס "לאתווי הורו בית דין שחלב מותר", וברש"י על המשנה הורו בית דין "כגון שהורו שחלב או דם מותר", וברמב"ם שם (פרק י"ג הלכה ד') "הורו בית דין שחלב מן החלבים מותר ואכל וכו' ואחר כך הורו שעבודה זרה פלונית מותרת ועבד אותו עבודה זרה" עכ"ל. המעיין היטב בש"ס ורמב"ם שם יראה שעל הרוב נקטו לדוגמא הוראת חלב, עיי"ש.

ומעתה לא נשאר לנו אלא להתבונן קצת אם אצל הסנהדרין שהיו גדולי הדור ממש בתורה בחכמה ביראה ובאהבת ה' ובמדות טובות, בלי שום נגיעות, כמבואר ברמב"ם (הלכות סנהדרין פרק ב') דסנהדרין היו בעלי חכמה, נפשם שפלה, חברתם טובה, גיבורים במצוות ומדקדקים על עצמם וכובשין יצרם, לא יחא להם שום גנאי, ולא שם רע, ויהא פרקן נאה, שונאי בצע ואף ממון שלהם אינם נבהלין עליו, אוהבי האמת, שונאין החמס ובורחין מכל מיני העול, מנוקין מעון וגם ממומי הגוף.

ואחר כל אלו הי' באפשרי שתזדמן להם מכשול בהוראה להתיר חלב ולומר על כולן או מקצתן מותר, אע"ג דכתיב אלקים נצב בעדת קל, וגם ישבו בלשכת הגזית שהוא בבית המקדש אשר שם עיקר השראת השכינה מ"מ אפשר שיארע זאת, שהיו שבעים ואחד צדיקים יושבין יחד ועטרותיהן בראשיהן. ומה יענו אוזבי קיר כמונו היום שרחוקין אנו מלהשיג אפילו כטפה מן הים קדושת הסנהדרין, על אחת כמה וכמה שאין מן הנמנע שיארע כזאת.

ודבר נפלא מאוד מצאתי בדברי חד מקמאי שכתב, כי אדרבה כל הגדול מחבירו יותר עלול להכשל בחטא כזה. לכן אמר הכתוב: אשר נשיא יחטא. מאחר שהוא מורגל בגדולה רבה כ"כ, שהוא מלך על כל ישראל, בודאי יבוא לכלל גאוה וזו תביאו לכלל חטא בלא שום ספק (זוהר ויקרא דף כ"ב ע"א, וש"ך, ורבינו בחיי, ותולדות יצחק, וכלי יקר).

ולפי זה מי שבא בטענה כזו עדות הוא ששכח מקרא מפורש וגמרא מפורשת.

(ב) טענה שני': דאם הרב נאמן לשאר דברים לכן אין נאמן בזה. אהובי ידידי, לא עלי תלונותיכם כי אם על תורת ד' תמימה, והאיך יאמר הקרא שמעיני העדה נעשתה לשגגה, והלא אם נאמן לכל איסורי תורה כמו שהכתוב מצווה ואומר "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך", האיך שגג בדיון זה, ש"מ שאין אנו דנין היקש וגזירה שוה כזאת. ואפשר שיהי' בקי בכל התורה ויאונה מכשול של שגגה לידו.

(ג) טענה שלישית: האם צריך מי שאינו בקי לחוש למה שיש מערערין?

- הנה לא נכניס עצמינו בפלפולה של תורה לברר הדבר משורת הלכה כי אין כאן מקומו והדבר סובל אריכות. אולם רצונינו לבא בדרך אחרת וקצרה. שני טענות גדולות מנוגדים לטענה זו, חדא לכל המון, והשנית ליראי ד' ואנשי מעשה.

ראשית, הלא קבעו לנו חז"ל כי גדול המחטיא יותר מן ההורג (רש"י פרשת כי תצא), ובזה הורו לנו חז"ל כי אצל ישראל הנשמות העיקר, ומחויבין ישראל למסור נפשם עבור אמונתם המשך בעלון הבא